

1818**ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW**

z dnia 3 grudnia 2002 r.

w sprawie sposobu tworzenia gminnego zespołu reagowania, powiatowego i wojewódzkiego zespołu reagowania kryzysowego oraz Rządowego Zespołu Koordynacji Kryzysowej i ich funkcjonowania.

Na podstawie art. 12 ust. 5 ustawy z dnia 18 kwietnia 2002 r. o stanie klęski żywiołowej (Dz. U. Nr 62, poz. 558 i Nr 74, poz. 676) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) sposób tworzenia gminnego zespołu reagowania, powiatowego i wojewódzkiego zespołu reagowania kryzysowego oraz Rządowego Zespołu Koordynacji Kryzysowej;
- 2) sposób funkcjonowania zespołów;
- 3) usytuowanie i sposób ich finansowania;
- 4) warunki techniczne i standardy ich wyposażenia;
- 5) tryb pracy zespołów;
- 6) sposób dokumentowania działań i prac zespołów.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) „powiecie” — rozumie się przez to również miasto na prawach powiatu;
- 2) „wójcie” — rozumie się przez to również burmistrza (prezydenta miasta).

§ 3. 1. Gminny zespół reagowania, zwany dalej „gminnym zespołem”, składa się z szefa, zastępcy oraz grup roboczych o charakterze stałym i czasowym.

2. Grupami roboczymi gminnego zespołu o charakterze stałym są:

- 1) grupa planowania cywilnego;
- 2) grupa monitorowania, prognoz i analiz.

3. Grupy robocze, o których mowa w ust. 2, stanowią gminne centrum reagowania, będące komórką organizacyjną urzędu gminy. Siedziba gminnego centrum reagowania powinna być odpowiednio oznakowana, a jego lokalizacja podana do publicznej wiadomości w sposób umożliwiający poinformowanie wszystkich mieszkańców gminy.

4. Grupami roboczymi gminnego zespołu o charakterze czasowym są:

- 1) grupa operacji i organizacji działań;
- 2) grupa zabezpieczenia logistycznego;
- 3) grupa opieki zdrowotnej i pomocy socjalno-bytowej.

5. Szefa gminnego zespołu i jego zastępców wyznacza wójt spośród zatrudnionych w urzędzie gminy,

gminnych jednostkach organizacyjnych lub w jednostkach pomocniczych, osób posiadających wykształcenie specjalistyczne w zakresie ratownictwa, ochrony przeciwpożarowej, inżynierii bezpieczeństwa cywilnego lub zarządzania kryzysowego, absolwentów wyższych szkół wojskowych, a także spośród funkcjonariuszy pożarnictwa, wyznaczonych do wykonywania zadań poza jednostkami organizacyjnymi Państwowej Straży Pożarnej.

6. Grupy robocze, o których mowa w ust. 2 i 4, tworzy się spośród osób zatrudnionych w urzędzie gminy, gminnych jednostkach organizacyjnych lub jednostkach pomocniczych.

7. W skład grup roboczych, o których mowa w ust. 4, mogą wchodzić również specjaliści, eksperci, osoby zatrudnione w charakterze stałym, a także przedstawiciele organów administracji publicznej lub społecznych organizacji ratowniczych.

§ 4. 1. Powiatowy zespół reagowania kryzysowego, zwany dalej „powiatowym zespołem”, składa się z szefa, zastępcy oraz grup roboczych o charakterze stałym i czasowym.

2. Grupami roboczymi powiatowego zespołu o charakterze stałym są:

- 1) grupa planowania cywilnego;
- 2) grupa monitorowania, prognoz i analiz.

3. Grupy robocze, o których mowa w ust. 2, stanowią powiatowe centrum zarządzania kryzysowego, będące komórką organizacyjną starostwa powiatowego lub komendy powiatowej Państwowej Straży Pożarnej. Przepis § 3 ust. 3 zdanie drugie stosuje się odpowiednio.

4. Na podstawie porozumienia między właściwym starostą a prezydentem miasta na prawach powiatu, centrum zarządzania kryzysowego, o którym mowa w ust. 3, może być ulokowane na terenie powiatu lub miasta na prawach powiatu i obejmować zasięgiem działania obszar obu sąsiadujących jednostek samorządu terytorialnego.

5. Grupami roboczymi powiatowego zespołu o charakterze czasowym są:

- 1) grupa operacji i organizacji działań;
- 2) grupa zabezpieczenia logistycznego;
- 3) grupa opieki zdrowotnej i pomocy socjalno-bytowej.

6. Szefa powiatowego zespołu i jego zastępców wyznacza starosta lub prezydent miasta na prawach powiatu spośród osób zatrudnionych w starostwie powiatowym, powiatowych jednostkach organizacyjnych lub jednostkach organizacyjnych stanowiących aparat pomocniczy kierowników powiatowych służb, inspekcji i straży, posiadających wykształcenie specjalistyczne w zakresie ratownictwa, ochrony przeciwpożarowej, inżynierii bezpieczeństwa cywilnego lub zarządzania kryzysowego, a także absolwentów wyższych szkół wojskowych.

7. Grupy robocze, o których mowa w ust. 2 i 5, tworzy się spośród osób zatrudnionych w starostwie powiatowym, powiatowych jednostkach organizacyjnych lub jednostkach organizacyjnych stanowiących aparat pomocniczy kierowników powiatowych służb, inspekcji i straży.

8. W skład grup roboczych, o których mowa w ust. 5, mogą wchodzić również specjaliści, eksperci, osoby zaufania społecznego, a także przedstawiciele organów władzy publicznej lub społecznych organizacji ratowniczych.

§ 5. 1. Wojewódzki zespół reagowania kryzysowego, zwany dalej „wojewódzkim zespołem”, składa się z szefa, zastępców oraz grup roboczych o charakterze stałym i czasowym.

2. Grupami roboczymi wojewódzkiego zespołu o charakterze stałym są:

- 1) grupa bezpieczeństwa powszechnego i porządku publicznego;
- 2) grupa planowania cywilnego;
- 3) grupa monitorowania, prognoz i analiz.

3. Grupy robocze, o których mowa w ust. 2 pkt 2 i 3, stanowią wojewódzkie centrum zarządzania kryzysowego, będące komórką organizacyjną urzędu wojewódzkiego.

4. Grupami roboczymi wojewódzkiego zespołu o charakterze czasowym są:

- 1) grupa operacji;
- 2) grupa zabezpieczenia logistycznego;
- 3) grupa opieki zdrowotnej i pomocy socjalno-bytowej.

5. Szefa wojewódzkiego zespołu i jego zastępców wyznacza wojewoda spośród działających pod zwierzchnictwem wojewody kierowników zespolonych służb, inspekcji i straży bądź ich zastępców oraz innych osób zatrudnionych w jednostkach organizacyjnych służb, inspekcji i straży wojewódzkich, pracowników urzędu wojewódzkiego, posiadających wykształcenie specjalistyczne w zakresie ratownictwa, ochrony przeciwpożarowej, inżynierii bezpieczeństwa cywilnego lub zarządzania kryzysowego, a także absolwentów wojskowych szkół wyższych.

6. Grupę roboczą, o której mowa w ust. 2 pkt 1, tworzy się spośród członków zarządu województwa wyznaczonych przez marszałka województwa na wniosek wojewody, kierowników zespolonych służb, inspekcji i straży wojewódzkich, organów administracji niezespolonej w województwie oraz kierowników komórek organizacyjnych urzędu wojewódzkiego i urzędu marszałkowskiego.

7. Grupy robocze, o których mowa w ust. 2 pkt 2 i 3 oraz ust. 4, tworzy się spośród pracowników urzędu wojewódzkiego, osób zatrudnionych w jednostkach organizacyjnych służb, inspekcji i straży wojewódzkich oraz przedstawicieli samorządu województwa wyznaczonych przez marszałka województwa na wniosek wojewody.

8. W skład grup roboczych, o których mowa w ust. 4, mogą wchodzić również specjaliści, eksperci, osoby zaufania społecznego, a także przedstawiciele organów administracji publicznej lub społecznych organizacji ratowniczych.

§ 6. 1. Rządowy Zespół Koordynacji Kryzysowej, zwany dalej „rządowym zespołem”, składa się z szefa, dwóch zastępców: stałego i czasowego oraz grup roboczych o charakterze stałym i czasowym.

2. Grupami roboczymi rządowego zespołu o charakterze stałym są:

- 1) międzyresortowa grupa polityki bezpieczeństwa i planowania cywilnego;
- 2) grupa bezpieczeństwa powszechnego i porządku publicznego;
- 3) grupa monitorowania, prognoz i analiz.

3. Grupa robocza, o której mowa w ust. 2 pkt 3, stanowi Rządowe Centrum Koordynacji Kryzysowej, składające się z komórek organizacyjnych urzędu zapewniającego obsługę ministra właściwego do spraw wewnętrznych właściwych w sprawach związanych z zapobieganiem skutkom klęsk żywiołowych lub ich usuwaniem, uzupełniane na czas trwania stanu nadzwyczajnego o grupy robocze o charakterze czasowym, wymienione w ust. 4.

4. Grupami roboczymi rządowego zespołu o charakterze czasowym są:

- 1) grupa planowania wsparcia i analizy zasobów;
- 2) grupa koordynacji działań kryzysowych;
- 3) grupa koordynacji pomocy humanitarnej;
- 4) grupa polityki informacyjnej.

5. Szefa rządowego zespołu wyznacza minister właściwy do spraw wewnętrznych spośród sekretarzy i podsekretarzy stanu w urzędzie obsługującym tego ministra.

6. Stałego zastępcę szefa rządowego zespołu wyznacza minister właściwy do spraw wewnętrznych spośród podporządkowanych mu centralnych organów administracji rządowej, wykonujących zadania w dziedzinie zapobiegania klęskom żywiołowym i usuwania ich skutków.

7. W skład grupy roboczej, o której mowa w ust. 2 pkt 1, wchodzi osoby powołane przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych na wniosek Ministra Obrony Narodowej oraz ministrów właściwych do spraw: zagranicznych, administracji publicznej, zdrowia, zabezpieczenia społecznego, środowiska, kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, oświaty i wychowania, gospodarki wodnej, finansów publicznych, Skarbu Państwa, rolnictwa, gospodarki, gospodarki morskiej, łączności oraz transportu, spośród sekretarzy i podsekretarzy stanu w urzędach obsługujących tych ministrów.

8. W skład grupy roboczej, o której mowa w ust. 2 pkt 2, wchodzi osoby powołane przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych na wniosek Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, Szefa Wojskowych Służb Informacyjnych, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Prezesa Państwowej Agencji Atomistyki, Głównego Inspektora Sanitarnego, Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego, Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad, Głównego Dyrektora Transportu Drogowego, Prezesa Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty, Głównego Lekarza Weterynarii, Głównego Geodetę Kraju, Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, Głównego Inspektora Ochrony Roślin i Nasiennictwa oraz osoby wyznaczone przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, spośród osób zatrudnionych w urzędzie obsługującym tego ministra, w jednostkach organizacyjnych przez niego nadzorowanych oraz w urzędach obsługujących organy podległe temu ministrowi.

9. W skład grupy roboczej, o której mowa w ust. 2 pkt 3, wchodzi osoby powołane przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych spośród osób zatrudnionych lub pełniących służbę w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

10. Skład grup roboczych może być uzupełniony o osoby wyznaczone przez innych ministrów na wniosek ministra właściwego do spraw wewnętrznych, a także innych specjalistów, ekspertów lub osoby zafowania społecznego.

11. Czasowego zastępcę szefa rządowego zespołu oraz skład grup roboczych, o których mowa w ust. 4, wyznacza minister, o którym mowa w art. 8 pkt 4 ustawy z dnia 18 kwietnia 2002 r. o stanie klęski żywiołowej, spośród osób zatrudnionych w urzędzie obsługującym tego ministra, w jednostkach organizacyjnych przez niego nadzorowanych oraz w urzędach obsługujących organy podległe temu ministrowi.

§ 7. 1. Gminne, powiatowe, wojewódzkie i rządowe zespoły, zwane dalej „zespołami”, działają na podsta-

wie planów pracy zatwierdzonych odpowiednio przez wójta, starostę, wojewodę i ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

2. Pracami zespołów kierują ich szefowie.

3. Do zadań szefów zespołów należy w szczególności:

- 1) przygotowanie rocznego planu pracy zespołu;
- 2) opracowanie regulaminu bieżących prac zespołu oraz działań w sytuacjach zagrożeń katastrofą naturalną lub awarią techniczną noszącą znamiona klęski żywiołowej;
- 3) ustalanie przedmiotu i terminu posiedzeń;
- 4) zawiadamianie o terminach posiedzeń;
- 5) przewodniczenie posiedzeniom;
- 6) zapraszanie na posiedzenia osób niebędących członkami zespołu;
- 7) inicjowanie i organizowanie prac zespołu.

4. Posiedzenia zespołu zwołuje jego szef na polecenie odpowiednio wójta, starosty, wojewody i ministra właściwego do spraw wewnętrznych, jednak nie rzadziej niż raz na kwartał, a także w zależności od potrzeb.

5. W przypadkach wymagających natychmiastowej analizy i oceny zagrożeń oraz koordynacji działań ratowniczych, szef może zarządzić posiedzenie zespołu w trybie natychmiastowym.

6. Posiedzeniami zespołu kieruje szef, a w razie jego nieobecności — zastępca szefa.

7. W przypadku zaistnienia okoliczności uniemożliwiających szefowi zespołu sprawowanie jego funkcji, powierza on kierowanie pracami zespołu zastępcy.

8. W przypadku zaistnienia okoliczności uniemożliwiających sprawowanie obowiązków przez zastępcę, szef może wyznaczyć spośród członków zespołu osobę pełniącą obowiązki zastępcy.

9. Obsługę kancelaryjno-biurową zespołów zapewniają odpowiednio urząd gminy (miasta), starostwo, urząd wojewódzki i urząd obsługujący ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

§ 8. 1. Grupy robocze zespołów o charakterze stałym pracują zgodnie z rozkładem czasu pracy obowiązującym w urzędzie, w którym są usytuowane, z zapewnieniem dobowych dyżurów.

2. W czasie obowiązywania stanu klęski żywiołowej zespoły pracują w składzie grup roboczych o charakterze stałym i czasowym, w urzędzie, w którym są usytuowane, w trybie ciągłym, z zapewnieniem zmianowej pracy osób wchodzących w ich skład.

§ 9. 1. Dokumentami działań i prac zespołów są:

- 1) roczne plany pracy;
- 2) plany reagowania kryzysowego;
- 3) plany ćwiczeń;
- 4) protokoły posiedzeń grup roboczych o charakterze stałym i czasowym;
- 5) raporty bieżące i okresowe;
- 6) karty zdarzeń, w przypadku uruchomienia grup roboczych o charakterze czasowym;
- 7) raporty odbudowy;
- 8) inne niezbędne dokumenty.

2. Plan reagowania kryzysowego określa zespół przedsięwzięć na wypadek zagrożeń noszących znamiona klęski żywiołowej, a w szczególności:

- 1) zadania w zakresie monitorowania zagrożeń;
- 2) bilans sił ratowniczych i środków technicznych niezbędnych do usuwania skutków zagrożeń;
- 3) procedury uruchamiania działań przewidzianych w planie oraz zasady współdziałania, a także sposoby ograniczania rozmiaru strat i usuwania skutków zagrożeń;

3. Plan reagowania kryzysowego jest uzgadniany z kierownikami jednostek organizacyjnych planowanych do użycia w realizacji przedsięwzięć określonych w planie w zakresie dotyczącym tych jednostek, a następnie zatwierdzany przez organ administracji publicznej wyższego stopnia.

4. Karta zdarzeń zawiera chronologiczny opis zdarzeń i wdrożonych działań oraz decyzji podejmowanych w celu likwidacji zagrożeń, pomocy poszkodowanym i ograniczeniu strat, a w szczególności informacje o:

- 1) kolejności alarmowania sił ratowniczych;
- 2) podmiocie kierującym działaniami ratowniczymi;
- 3) podejmowanych decyzjach, w tym o zadaniach stawianych poszczególnym formacjom ratowniczym i podmiotom ujętym w planie reagowania kryzysowego;
- 4) liczbie poszkodowanych i wielkości strat;
- 5) sposobie udzielania pomocy i zabezpieczania terenu zdarzenia.

5. Raport odbudowy zawierający opis i analizę skutków zaistniałego zdarzenia oraz propozycje działań mających na celu odbudowę, a w szczególności:

- 1) szczegółowy wykaz strat w infrastrukturze oraz w potencjale ratowniczym,

- 2) projekt harmonogramu likwidacji strat i odbudowy,
- 3) wstępny bilans potrzeb finansowych w zakresie odbudowy

— jest przedstawiany właściwemu organowi, kierującemu działaniami w czasie stanu klęski żywiołowej.

§ 10. 1. W celu zapobieżenia skutkom klęski żywiołowej lub ich usunięcia zespoły pracują w fazach zapobiegania, przygotowania, reagowania i odbudowy.

2. W fazie zapobiegania zespoły podejmują działania, które redukują lub eliminują prawdopodobieństwo wystąpienia klęski żywiołowej albo w znacznym stopniu ograniczają jej skutki.

3. W fazie przygotowania zespoły podejmują działania planistyczne dotyczące sposobów reagowania na czas wystąpienia klęski żywiołowej, a także działania mające na celu powiększenie zasobów sił i środków niezbędnych do efektywnego reagowania.

4. W fazie reagowania zespoły podejmują działania polegające na dostarczeniu pomocy poszkodowanym, zahamowaniu rozwoju występujących zagrożeń oraz ograniczeniu strat i zniszczeń.

5. W fazie odbudowy zespoły podejmują działania mające na celu przywrócenie zdolności reagowania, odbudowę zasobów służb ratowniczych oraz odtworzenie kluczowej dla funkcjonowania państwa infrastruktury telekomunikacyjnej, energetycznej, paliwowej, transportowej i dostarczania wody.

6. Działania określone w ust. 2 i 3 są realizowane przez grupy robocze o charakterze stałym.

7. Działania określone w ust. 4 i 5 są realizowane przez zespoły w pełnym składzie.

8. Odpowiednio wójt, starosta, wojewoda i minister właściwy do spraw wewnętrznych zarządza co najmniej raz w roku ćwiczenia realizowane przez zespół w pełnym składzie, określając ich cel, główne zadania i przebieg. Po przeprowadzonych ćwiczeniach szef zespołu przedstawia odpowiednio wójtowi, staroście, wojewodzie i ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych raport z ćwiczeń.

9. Minister właściwy do spraw wewnętrznych zarządza, co najmniej raz na cztery lata, ogólnokrajowe ćwiczenia zespołów, określając zakres, cel, główne zadania i przebieg tych ćwiczeń.

§ 11. Warunki techniczne i standardy wyposażenia gminnego, powiatowego, wojewódzkiego i rządowego zespołu, a w szczególności infrastruktura techniczna i wyposażenie, powinny umożliwić efektywne wypełnianie zadań zespołów, z zachowaniem ciągłości ich działania i wymiany informacji podczas pracy oraz

możliwości pracy w przypadku braku zasilania zewnętrznego, wystąpienia awarii lub uszkodzenia systemów łączności.

§ 12. 1. Warunki techniczne do pracy zespołów, o których mowa w § 11, zapewniają pomieszczenia:

- 1) służby dyżurnej;
- 2) operacyjne do pracy i ćwiczeń zespołów;
- 3) zaplecza socjalnego, sanitarnego i technicznego.

2. Pomieszczenia i ich wyposażenie powinny zapewniać bezpieczne i higieniczne warunki pracy dyspozytorów w zakresie oświetlenia, wymiany powietrza, zabezpieczenia przed wilgocią, niekorzystnymi warunkami cieplnymi, następcznieniem oraz przed drganiami, hałasem i innymi czynnikami szkodliwymi lub uciążliwymi dla zdrowia, o których mowa w przepisach z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy.

§ 13. 1. Standardowe wyposażenie zespołów zlokalizowane w pomieszczeniach, o których mowa w § 12 ust. 1 pkt 1 i 2, stanowią:

- 1) stanowisko dyspozytorskie oraz stanowiska pomocnicze dla służb dyżurnych w liczbie niezbędnej do realizacji zadań;
- 2) stanowiska pracy odpowiednio dla wójta, starosty, wojewody i właściwego ministra.

2. Stanowisko dyspozytorskie i stanowiska pomocnicze, o których mowa w ust. 1 pkt 1, są wyposażane standardowo w:

- 1) urządzenia łączności przewodowej i bezprzewodowej z podmiotami uwzględnionymi w planie reagowania kryzysowego zapewniające ich alarmowanie, dysponowanie i współdziałanie, a także zapewniające przekazywanie informacji kierującym działaniami w celu zapobieżenia skutkom klęski żywiołowej lub ich usunięcia;
- 2) system teleinformatyczny kompatybilny z systemami funkcjonującymi w każdym z pozostałych zespołów;
- 3) specjalistyczne oprzyrządowanie i oprogramowanie systemu, zapewniające możliwości multimedialnej prezentacji danych;
- 4) mapy operacyjne standardowe i cyfrowe oraz specjalistyczne oprogramowanie prognostyczno-planistyczne, a także dokumentację i procedury odpowiednio dla gminy, powiatu, województwa i kraju;
- 5) awaryjne plany ewakuacji oraz funkcjonowania właściwego zespołu w miejscach zastępczych;
- 6) system uruchamiania ostrzegania i alarmowania ludności;
- 7) system rejestracji treści rozmów radiowych i telefonicznych oraz ich archiwizacji;
- 8) awaryjne zasilanie urządzeń końcowych.

§ 14. 1. Na wypadek niemożności użytkowania powiatowych i wojewódzkich centrów zarządzania kryzysowego oraz Rządowego Centrum Koordynacji Kryzysowej, dla prac zespołów, o których mowa w § 4 ust. 1, § 5 ust. 1 i § 6 ust. 1, zapewnia się pomieszczenia zastępcze.

2. Na wypadek niemożności użytkowania powiatowych i wojewódzkich centrów zarządzania kryzysowego, dla prac zespołów, o których mowa w § 4 ust. 1 i § 5 ust. 1, zapewnia się ponadto awaryjne ruchome centra kierowania.

§ 15. 1. Standard wyposażenia miejsc zastępczych dla prac właściwych zespołów, o których mowa w § 14 ust. 1, odpowiada wymaganiom określonym w § 13.

2. Standard wyposażenia awaryjnych ruchomych centrów kierowania, o których mowa w § 14 ust. 2, odpowiada wymaganiom określonym w § 13 ust. 2 pkt 1—4 i 6—8.

§ 16. 1. Finansowanie zespołów gminnego i powiatowego planuje się w ramach budżetów odpowiednio gmin i powiatów.

2. Bieżące prace zespołów, o których mowa w ust. 1, mogą być finansowane także z dotacji celowych z budżetu państwa na dofinansowanie zadań własnych gmin i powiatów, określonych w ustawie z dnia 18 kwietnia 2002 r. o stanie klęski żywiołowej.

3. Zadania inwestycyjne, niezbędne do utworzenia i funkcjonowania zespołów, o których mowa w ust. 1, oraz zapewnienia ich gotowości do wykonywania zadań w stanach nadzwyczajnych, są finansowane z dotacji celowych z budżetu państwa na finansowanie lub dofinansowanie kosztów inwestycji realizowanych przez jednostki samorządu terytorialnego oraz ze środków programów wieloletnich.

§ 17. 1. Finansowanie zespołów wojewódzkiego i rządowego planuje się w ramach odpowiednich części budżetu państwa.

2. Zadania inwestycyjne, niezbędne do utworzenia i funkcjonowania zespołów, o których mowa w ust. 1, oraz zapewnienia ich gotowości do wykonywania zadań w stanach nadzwyczajnych, są finansowane ze środków przeznaczonych w budżecie państwa na inwestycje państwowych jednostek budżetowych oraz ze środków programów wieloletnich.

§ 18. Warunki techniczne i standardy wyposażenia gminnych zespołów, określone w § 1—15, powinny zostać zapewnione w terminie 3 lat od dnia wejścia w życie rozporządzenia.

§ 19. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.